

Erezia capodoperei colective

Costel Zăgan

Poezia-i arborele meu genealogic De pildă
azi îmi este bunic un epitet ceva mai zurliu
Iar bunică o metaforă pe cinste În mapă duc
Marea Neagră Pe valurile căreia am și scris
ultimul poem de dragoste La prima oră ies
din oglinda conjugală ciufulit însă cu tăcerile
foarte bine puse la punct Cafeaua pare să
dicteze deja gustul zilei al sinuciderii noastre
colective Scârba mi se scurge de pe ochelarii
de cal pe foia immaculată ca autostrada bucă
rești-constanța și retur Finis coronat hopus
Bădiță Mihai

Costel Zăgan, EREZII DE-O CLIPĂ II